

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleménye Tárgy: Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló 460/2004/EK rendeletnek a szerv megbízatási ideje tekintetében történő módosításáról

COM(2007) 861 final – 2007/0291 (COD)

(2008/C 162/15)

2008. január 24-én az Európai Unió Tanácsa úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 95. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló 460/2004/EK rendeletnek a szerv megbízatási ideje tekintetében történő módosításáról

Mivel az EGSZB teljes mértékben megfelelőnek tartja a javaslat tartalmát, és részéről további megjegyzést nem kíván hozzáfűzni, a 2008. február 13–14-én tartott, 442. plenáris ülésén (a 2008. február 13-i ülésnapon) 134 szavazattal 3 ellenében, 2 tartózkodás mellett úgy határozott, hogy a javaslattal kapcsolatban támogató véleményt bocsát ki.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 13-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleménye A halászati jogokon alapuló gazdálkodási eszközök

(2008/C 162/16)

2007. szeptember 27-én az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Eljárási Szabályzata 29. cikkének (2) bekezdése alapján úgy határozott, hogy saját kezdeményezésű véleményt dolgoz ki a következő tárgyban:

A halászati jogokon alapuló gazdálkodási eszközök.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2008. január 22-én elfogadta véleményét. (Előadó: Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2008. február 13–14-én tartott, 442. plenáris ülésén (a 2008. február 13-i ülésnapon) 110 szavazattal 2 ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések

1.1 Az EGSZB szükségesnek tartja, hogy az Európai Bizottság a vitafolyamat végeztével készítsen tanulmányt a közösségi flották jelenlegi kapacitásáról és a flották versenyképességéhez szükséges, ugyanakkor a közösségi halászterületek fenntarthatóságát is figyelembe vevő kvótákról.

1.2 E tanulmányban aktualizálni kell a tagállamok által a viszonylagos stabilitás alapján megszerzett halászati jogokat is, figyelembe véve, hogy 1983 óta eltelt huszonnégy év.

1.3 Az aktualizálásban szerepelnie kell a rendszeres időközönkénti, például ötvenkénti kvótaelosztásnak, oly módon, hogy ha ismét egyensúlyhiány lép fel, a kvóták újraoszthatók legyenek.

1.4 A frissítés keretében meg kell vizsgálni, melyek volnának a legjobb módszerek arra, hogy a jövőben elkerülhető legyen a bizonyos halászati területek nyílttengeri és tengerfenéken élő fajaira vonatkozó kvóták terén jelentkező jelenlegi egyensúlyhiány, mivel emiatt van a legtöbb tagállamnak „kvótatöbblete” és „kvótahiánya”.

1.5 Mindenképpen reális, ellenőrzött tudományos adatokon alapuló kvótákra van szükség. Ezért az EGSZB úgy véli, hogy alaposabb tudományos ismereteket kell szerezni az erőforrásokról, mivel manapság elegendő tudományos adat hiányában a kvótákat általában az elővigyázatosság elve alapján állapítják meg.

1.6 Másrésről az EGSZB úgy véli, hogy a viszonylagos stabilitás kritériuma szerzett jogokat biztosít a tagállamoknak. Ezek a jogok nem tűnhetnek el nyom nélkül: ezeket is aktualizálni lehet az erőforrások fenntarthatósága és a közösségi flották versenyképessége szükségleteinek függvényében, amit ma a közös halászati politika követel meg.

1.7 Az EGSZB úgy véli, hogy ha az Európai Bizottság a halászati jogokon alapuló gazdálkodási rendszert tart szükségesnek, a rendszernek közösségi szintűnek kell lennie.

1.8 Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a megfelelően aktualizált halászati jogok révén csökkenhet a tengerbe visszaengedett halak mennyisége, és jelentősen visszaszorulhat a túlhalászás is.

1.9 Mivel azonban kiemelten kezelendők a szigeten fekvő tagállamokban és a szigeti régiókban igen fontos szerepet játszó kisüzemi halászattal foglalkozó halászok jogai, az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a kisüzemi halászatnak – azaz a 12 méter teljes hosszát el nem érő hajóról végzett halászatnak ⁽¹⁾ – nem szabadna a halászati jogokon alapuló uniós szintű gazdálkodási rendszer hatálya alá tartoznia.

1.10 Az EGSZB úgy véli, hogy ha az Európai Bizottság bevezetné a halászati jogokon alapuló erőforrás-gazdálkodást, azon halászati területekkel kellene kezdenie, amelyek tekintetében az érintett tagállamok között széles körű egyetértés van, mivel a kvótatöbblet és a kvótahiány nincs összhangban.

1.11 Az EGSZB megítélése szerint ez esetben az Európai Bizottság feladata, hogy meghatározza a halászati jogok elosztásáról szóló tárgyalások szintjét – hogy a Közösség, a tagállamok, a termelői szervezetek vagy a vállalatok szintjén folyjon-e –, és ellenőrizze a tranzakciókat.

1.12 Az EGSZB úgy véli, hogy ha a viszonylagos stabilitás kritériumának tiszteletben tartása mellett sikerül felszámolni a jelenlegi egyensúlyhiányt, jelentős lépést teszünk a halászati jogokon alapuló gazdálkodási rendszer kialakítása felé.

2. Bevezetés

2.1 A halászati jogokon alapuló irányítási eszközökről szóló közleményével ⁽²⁾, az Európai Bizottság mintegy egyéves (2008. február 27-ig tartó) vitát kívánt indítani, mivel olyan megoldásokat kell keresni, amelyek lehetővé teszik az erőforrások fenntarthatóságára és a közösségi flotta versenyképességére irányuló, a közös halászati politika (KHP) által előírt célkitűzések hatékonyabb megvalósítását.

2.2 A közös halászati politika jövőjéről szóló zöld könyvben ⁽³⁾ az Európai Bizottság új gazdálkodási módszerek feltérképezésére

szólított fel, ilyenek például a piaci alapú kvótaelosztási rendszerek, pl. átruházható egyéni kvóták és árverések – amelyek megteremtik a halászati jogok piacát, és növelhetik a jogtulajdonosok érdekeltségét a halászat hosszú távú fenntarthatóságában.

2.3 A közös halászati politika reformja (útiter) ⁽⁴⁾ c. közleményében az Európai Bizottság úgy vélte, hogy a halászati ágazat még mindig olyan egyedi jellemzőkkel bír, amelyek miatt a szokásos gazdasági feltételek, mint a termelők közötti szabad verseny és a beruházás szabadsága, rövid távon nehezen érvényesíthetők. Ezek a jellemzők a szűkös halászati erőforrások és a közösségi flotta mérete közötti strukturális egyensúly hiányával, és bizonyos part menti közösségek halászati függőségével kapcsolatosak. Az Európai Bizottság ebben az útiterben egy 2002-vel induló cselekvési naptárat is összeállított, amelyben gazdasági irányításról szóló szemináriumok szerepelnek, ahol megvitathatják az értékesíthető (egyéni vagy kollektív) halászati jogok rendszerét. Úgy volt, hogy az Európai Bizottság 2003-ban tájékoztatja a Tanácsot a viták eredményéről. A tervezettnél némileg később, 2007 májusában került sor a halászat gazdasági vetületéről szóló szemináriumra, ahol többek között megvitatták a halászati jogok kérdését is ⁽⁵⁾.

2.4 Az EGSZB azért tartotta szükségesnek e saját kezdeményezésű vélemény kidolgozását, hogy véleményével hozzájáruljon az Európai Bizottság által tervezett vitához arról, hogy hogyan lehet javítani az erőforrás-gazdálkodást, amely az erőforrások hosszú távú fenntarthatóságának és ugyanakkor a közösségi flotta versenyképességének elérése érdekében a KHP alappillért kell hogy képezze.

2.5 E vélemény célja az, hogy kiemelve a halászati jogokon alapuló hatékony erőforrás-gazdálkodás előtt jelenleg álló nehézségeket, és lehetséges megoldásokat javasoljon a leküzdésükre.

2.6 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy olyan légkört kell teremteni, amely kedvezőbb a normálisabb gazdasági feltételek bevezetése és a normális gazdasági tevékenység olyan akadályainak felszámolása szempontjából, mint a halászati lehetőségek nemzeti elosztása és a viszonylagos stabilitás elve ⁽⁶⁾.

2.7 Ezért ez a vélemény elsősorban a viszonylagos stabilitás kritériumának elemzésében kíván elmélyedni, mely kritérium a főbb közösségi halászati szakmai szövetségek ⁽⁷⁾ és az Európai Bizottság megítélése szerint az egyik legfőbb akadálya a halászati jogok közösségi szintű rendszere bevezetésének, mivel a jogtulajdon tagállami vállalatok közötti cseréje vagy végleges átadása módosítaná a vállalatok közti jelenlegi kvótaelosztási arányokat, és ezzel a viszonylagos stabilitást is. Másodsorban összegyűjtjenék azokat az elemeket, amelyek lehetővé teszik a szóban forgó gazdálkodási rendszer beindítását, amely nemzeti szinten már működik néhány tagállamban és a közösségi piacon jelen lévő harmadik országban.

⁽⁴⁾ COM(2002) 181 final, 2002. 05. 28.

⁽⁵⁾ Az Európai Bizottság által 2007. május 14–15-én Brüsszelben szervezett szeminárium.

⁽⁶⁾ COM(2002) 181 final, 25. o.

⁽⁷⁾ Az EAPO és az Europêche/COGECA is közzétett egy-egy dokumentumot (EAPO hiv.: EAPO-07-29, 2007. szeptember 17.; Europêche/COGECA hiv.: EP(07)119F/CP(07)1053.3, 2007. szeptember 17.), amelyben hangot adnak a halászati jogokat érintő aggodalmuknak, a Halászati Konzultatív Bizottság „Erőforrások” munkacsoportjának 2007. szeptember 18-i ülésén.

⁽¹⁾ Az Európai Halászati Alapról szóló 1198/2006/EK tanácsi rendelet 26. cikke (HL L 223., 2006.8.15.).

⁽²⁾ COM(2007) 73 final, 2007. 02. 26.

⁽³⁾ COM(2001) 135 final, 2001. 03. 20.

2.8 Előzmények

2.8.1 A tagállamok halászati erőforrásokhoz való egyenlő hozzáféréseinek 1970-ben ⁽⁸⁾ meghatározott elvét 1972-ben ⁽⁹⁾ egy elvileg 1982. december 31-én lejáró átmeneti időszakra a Tanács visszavonta.

2.8.2 Ennek következtében és a part menti térségeknek az átmeneti időszakot követő védelme érdekében a Tanács 1976-ban jóváhagyta az ún. „hágai preferenciákat” ⁽¹⁰⁾, melyeknek célja belső szinten a part menti halászat védelme volt, és kinyilatkoztatták, hogy figyelembe kívánják venni a halászatból élő helyi közösségek „létszükségeit”.

2.8.3 Az Európai Bizottság és a tagállamok közti, a teljes kifogható mennyiségek (TAC) elosztásáról szóló tárgyalások 1983-ig folytatódtak, ekkor elfogadták a halászati erőforrások védelmét és kezelését célzó közösségi rendszer létrehozásáról szóló 170/83/EGK rendeletet ⁽¹¹⁾, amelyben meghatározták a végleges elosztást az alábbi kritériumok függvényében: az egyes tagállamok hagyományos halászati tevékenységei, azon térségek egyedi szükségletei, amelyek lakossága különösen nagy mértékben függ a halásztól (figyelembe véve a „hágai preferenciákat”) és a harmadik országok vizein történő, a kizárólagos gazdasági övezetek 200 tengeri mérföldre való kiterjesztéséből adódó potenciális fogási veszteségeket.

2.8.4 Ez a viszonylagos stabilitás kritériumaként ismert elosztási rendszer minden tagállam számára ⁽¹²⁾ minden faj tekintetében a TAC állandó részarányát garantálta. A „viszonylagos stabilitás” fogalma alatt a Tanács azt értette, hogy „az állományok pillanatnyi biológiai állapotának függvényében meg kell őrizni azon térségek egyedi szükségleteit, amelyek lakossága különösen nagy mértékben függ a halásztól és a hozzá kapcsolódó iparágaktól” ⁽¹³⁾. Azaz megtartották a Tanács által 1976-ban meghatározott „hágai preferenciákat”, és fennmaradt az erőforrásokhoz való egyenlő hozzáférés elvétől való eltérés.

2.8.5 A 170/83/EGK rendelet értelmében az Európai Bizottságnak 1991. december 31-ig jelentést kellett készítenie a part menti régiók társadalmi-gazdasági helyzetéről. A rendelet szerint a Tanács ennek alapján határoz a szükséges kiigazításokról, bár az a lehetőség is fennállt, hogy 2002. december 31-ig meghosszabbítják a hozzáférési feltételek és a kvótaelosztási kritériumok rendszerét.

2.8.6 Az Európai Bizottság jelentésének ismeretében a Tanács azt a politikai döntést hozta, hogy 2002. december 31-ig meghosszabbítja a hozzáférési feltételek és a kvótaelosztási kritériumok rendszerét ⁽¹⁴⁾.

⁽⁸⁾ A 2141/70/EGK rendelet, HL L 236., 1970.10.27.

⁽⁹⁾ A Közösség, valamint Dánia, Nagy-Britannia és Írország által aláírt Csatlakozási Okmány értelmében, az 1982. december 31-ig tartó átmeneti időszakban. Lásd: HL L 73., 1972.3.27.

⁽¹⁰⁾ A Tanács 1976. november 3-i állásfoglalása. HL C 105., 1981.5.7.

⁽¹¹⁾ HL L 24., 1983.1.27.

⁽¹²⁾ 1983-ban a Közösség tagja volt Németország, Belgium, Dánia, Franciaország, Nagy-Britannia, Görögország, Hollandia, Írország, Olaszország és Luxemburg.

⁽¹³⁾ A 170/83/EGK rendelet (6) és (7) preambulumbekzdése. HL L 24., 1983.1.27.

⁽¹⁴⁾ A 170/83/EGK rendelet 4. cikke.

2.8.7 Végül a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2371/2002/EK tanácsi rendelet a 20. cikkében lefektette, hogy „a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára viszonylagos stabilitást kell biztosítani a halászati tevékenységben minden állomány és halászati terület vonatkozásában”. Továbbá a 17. cikkben 2012. december 31-ig meghosszabbította az egyenlő hozzáférés elvétől való eltérést, és ismét kérte az egyenlő hozzáféréstől való eltéréstől szóló jelentés kidolgozását.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az EGSZB megítélése szerint nyilvánvaló, hogy a viszonylagos stabilitás kritériuma, azaz az egyes tagállamoknak 24 évvel ezelőtt kiosztott állandó TAC-arány nem veszi figyelembe azon helyi közösségek gazdasági és társadalmi fejlődését, amelyek jelenleg a halásztól és a hozzá kapcsolódó iparágaktól függenek. A közösségi flották kapacitása, az erőforrások kiaknázása és a part menti régiókban történő beruházások igencsak megváltoztak 1983 óta, amikor még nem lépett be a Közösségbe néhány halászati érdekeltésgű mai tagállam.

3.2 Az kvóták kiigazításáról szóló európai bizottsági rendeletekben ⁽¹⁵⁾ megfigyelhető, hogy egyes közösségi halászati területeken és térségekben évről évre mind a nyílttengeri, mind pedig a tengerfenéken élő fajok tekintetében jelentős eltérések vannak a tagállamoknak kiosztott kvóták és az általuk kifogott halmenyiségek között. Ezek az eltérések, amelyek egyes esetekben kvótatöbbletet, kvótahiányt, és flottahiány miatt akár fel nem használható kvótákat eredményeznek, egy-egy halászati terület révén a legtöbb tagállamot érintik, és nemcsak biológiai okokkal magyarázhatók, hanem a viszonylagos stabilitás kritériuma alkalmazásának következményeivel is.

3.3 Az EGSZB úgy véli, hogy a TAC keretében elosztandó jogok kapcsán elsősorban azt kell megfontolni, hogy magasabb és fenntarthatóbb szinteken biztosítva legyen a különböző halfajok állományának, valamint más tengeri erőforrásoknak a helyreállítása (és fenntartása). Az EGSZB azt ajánlja, hogy nagyobb erőfeszítéseket tegyenek a halállomány helyzetéről szóló tudományos ismeretek fejlesztéséért, valamint annak terén, hogy az elosztás és a halászati gyakorlat irányítása hogyan biztosíthatja a legjobb eredményeket egyrészt a halállományok fenntartása, másrészt a tőlük függő halászati közösségek jó gazdasági helyzete érdekében. A teljes elosztható mennyiséget jóval a tudományosan megalapozott maximális fenntartható hozam határain belül kell tartani, az egyéni kvótaelosztási határok esetében pedig hatékony felügyelet és betartatás szükséges.

3.4 Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak tanulmányt kellene készítenie a flották jelenlegi kapacitásáról, valamint azok versenyképességének és a halállományok fenntarthatóságának biztosításához szükséges kvótaokról. E tanulmányban aktualizálni kell a tagállamok által a viszonylagos stabilitás elve

⁽¹⁵⁾ Az elmúlt három évre vonatkozó rendeletek a következők: a Bizottság 776/2005/EK rendelete, HL L 130., 2005.5.24.; 742/2006/EK, HL L 130., 2006.5.18., és 609/2007/EK, HL L 141., 2007.6.2.

alapján megszerzett jogokat is annak feltárása érdekében, hogy melyek volnának a legjobb módszerek arra, hogy a jövőben elkerülhető legyen a bizonyos halászati területek nyílttengeri és tengerfenéken élő fajaira vonatkozó kvóták terén jelentkező jelenlegi egyensúlyhiány. Mindezt azzal a céllal, hogy megvalósuljon a KHP két fő célkitűzése: az erőforrások hosszú távú fenntarthatósága és a közösségi flották versenyképessége.

3.5 Másrészt az EGSZB úgy véli, hogy a viszonylagos stabilitás kritériuma szerzett jogokat biztosít a tagállamoknak. Ezek a jogok nem tűnhetnek el nyom nélkül: ezeket is aktualizálni lehet az erőforrások fenntarthatósága és a közösségi flották versenyképessége szükségleteinek függvényében – amit ma a közös halászati politika követel meg.

4. Részletes megjegyzések

4.1 Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak minél hamarabb, a vitafolyamat lezárásával el kellene készítenie a kért tanulmányt. A közösségi halászati erőforrások jelenlegi állapota és a közösségi flotta versenyképessége miatt nem kellene 2012-ig várni a halászati kvóták és a közösségi flotta kapacitása között jelenleg fennálló egyensúlyhiány helyreállításáról szóló új európai bizottsági jelentés közzétételével.

4.2 Az aktualizálásban szerepelnie kell a rendszeres időközönkénti, például ötvenkénti kvótaelosztásnak, oly módon, hogy ha ismét egyensúlyhiány lép fel, a kvóták újraoszthatók legyenek.

4.3 Az EGSZB továbbá úgy véli, hogy ha az Európai Bizottság a jelenlegi helyzet megoldását célzó vita során arra a következtetésre jut, hogy be kell vezetni a tagállamok aktualizált halászati jogain alapuló gazdálkodási rendszert, a megvalósításnak közösségi szinten kell történnie.

4.4 Az EGSZB megítélése szerint a reformszerződés (Lisszaboni Szerződés) 2007. decemberi aláírását követően kedvező a légkör ahhoz, hogy a tagállamok elfogadják ezt a halgazdálkodási rendszert.

4.5 Az EGSZB tisztában van egy értékesíthető halászati jogokon alapuló, közösségi szintű gazdálkodási rendszer létrehozásával járó nehézségekkel, azonban úgy véli, hogy az lehetővé teheti, hogy „fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel [megvalósítsuk] az élő vízi erőforrások kiaknázását”⁽¹⁶⁾, többek között az alábbi kritériumok figyelembevételével:

4.5.1 Annak érdekében, hogy ne sérüljenek a kisüzemi halászattal⁽¹⁷⁾ foglalkozó halászok jogai, a számos part menti közösség – különösen a szigeten fekvő tagállamokban és a szigeti régiókban élők – megélhetését biztosító kisüzemi halászatot ki kellene hagyni a halászati jogokon alapuló közösségi szintű gazdálkodási rendszerből.

4.5.2 Annak elkerülése érdekében, hogy a halászati jogok adásvétele révén valaki domináns piaci pozícióba kerülhessen, a jogok adásvételét korlátozni lehetne a tagállamonként és fajtánként meghatározott éves kifogható mennyiség bizonyos százalékában.

4.5.3 Az EGSZB úgy véli, hogy a halászati jogokon alapuló erőforrás-gazdálkodási rendszert fokozatosan és a közösségi halászati területeken nem egyszerre kellene bevezetni, azon területekkel kezdve, amelyek tekintetében az érintett tagállamok között széles körű egyetértés van, mivel a kvótatöbblet és a kvótahiány nincs összhangban.

4.5.4 Az Európai Bizottság feladata, hogy meghatározza, hogy a halászati jogokon alapuló gazdálkodási rendszer hatálya alá tartozó halászati terület tekintetében a Közösség, a tagállamok, a termelői szervezetek vagy a vállalatok szintjén kell-e folytatni a tárgyalásokat, és hogy hogyan ellenőrizték ezeket a tranzakciókat.

4.6 Az EGSZB úgy ítéli meg, hogy a megfelelően aktualizált halászati jogok révén csökkenhet a tengerbe visszaengedett halak mennyisége, és jelentősen visszaszorulhat a túlhalászás is.

4.7 Az EGSZB úgy véli, hogy ha a viszonylagos stabilitás kritériumának tiszteletben tartása mellett sikerül felszámolni a jelenlegi egyensúlyhiányt, jelentős lépést teszünk a halászati jogokon alapuló gazdálkodási rendszer kialakítása felé. Ez a piaci dominancia elkerülése érdekében megfelelően szabályozott rendszer az erőforrások kiegyensúlyozottabb és kiigazított elosztását tenné lehetővé a különböző közösségi flották között, ami hozzájárulna az erőforrások jobb fenntarthatóságához és a közösségi flották versenyképességéhez.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 13-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁶⁾ A Tanács 2371/2002/EK rendelete a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról, HL L 358., 2002.12.31.

⁽¹⁷⁾ A kisüzemi halászat az 1198/2006/EK rendelet 26. cikkében található fogalom meghatározás szerint értendő: a 12 méter teljes hosszát el nem érő hajóról végzett halászat.